

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редації: 29-41.
Друкарні: 29-26.
—
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИЖИВКА
25 сот.

Перевелим маленьке доріанчике, коли
мо оком по уридах, школах сузах, залізницях і т.
д., то мабуть не побачимо там більше жидів як

українців. І коли нам до державних посад доступ утруднений, то і їм, здається, не менше. Але хіба не найдемо жидів, який витягнув би з того таку конвенцію, що тому не варто вчитися. Навпаки! У них припадає одна приватна середня школа на 20.000 населення, а у нас на несповна 600.000!... готово нам вже бути за багаті! Але за те в кожному хочби й найменшій містечку є 1—2 лікарів, а лише в що-десяти українцях; в кожному є вже нині дентист, а то й кілька, але українців, здається, на пальцях одної руки почисляти би; в кожному містечку, де є суд, знайдете боляй 5—6 адвокатів, а між ними звичайно одного українця, і то не всюди. І т. д., і т. д. А всі ті люди на наших удержанні! Про купецтво й торгівлю вже й не говорю. А ми жалуємося, що не варто нині вчитися, бо нам „не дають посад“ — жалуємося, сидимо і викликаємо долі... Хто чекає на те, як будуть давати посади, того доля справді незавидна і я сумніваюся, чи він колинебудь діждеться. Бо ті, що дають, уже де-далі не будуть мати чого і своїм роздавати. Нині треба бути рухливим і брати самому, а не сидіти і жалити, аж дадуть. Хто той першої штуки скорше навчиться, той буде горіше; всі інші пропадуть.

Тут може дуже багато допомогти сільська інтелігенція, в першій мірі наше народне учительство. Знаємо, серед яких умов воно нині працює: наслідком тих твердих умов є воно від неодолимого обов'язку на селі, який головню на учителів тяжив би, так би сказати, звільнене. Але від одного ніхто ніколи не зможе ніколи звільнитися: від виконання такого обов'язку, який серед даних умов так виконати можна. Таким обов'язком учителя є кожну дитину, що виказує охоту до науки або талант в якому-небудь іншому напрямі, спрямовувати далі до школи, до науки й дати їй можливість спробувати розвинути свій талант. Среда? Як дитина є зовсім бідна, а варта того, аби нею зайнятися, то й средства для неї повинні бодай частинно на місці знайтися (місцеві установи, заможніші бездітні люди і т. п.), лише більше доброї волі й ініціативи! Отже не нарікайте на неї недостатку для нас місця на землі і посад, лише творити їх власним трудом та ініціативою (бо нарікання як зі школою, так тим більше без школи нічого не дасть) і задержувати, а то відібрати всі ті „посади“, які ми дотепер такою щедрою рукою роздавали іншим.

Все минає лише незатерті сліди на теперішнім, а теперішнє лишити на будучим. І коли перспективи для нашої шкільної молоді такі вузькі, — то чи передовсім не тому, що в нашій минушині (а може ще і в сучасності) учеників страждали шевцями, масарями, субектами й іншими званнями, замість їх до того заохочувати? А нині? Нині саме тим людям завидують хліба й камінь.

І щоб ми не знали як школи пореформували і які нові позакладали, то як довго буде у нас покутувати переконання, що як вже хтось скінчив ту нову школу, то на нього буде жалити всюди готова „посада“, на яку його зараз посадять, — так довго будемо чекати й викликати долі. І навпаки. Хто буде уважати школу не за фабрику

„панів“, лише за заведення, в якому виробляють і вишколюються нові знаряди до праці, знаряди універсальні, практичні, які до всього знадобляться, а яких у нас ще майже зовсім не проживаю, а саме людський дух зі всіма його прикметами (розум, бистрість, витривалість, дар орієнтування й комбінування і т. д., і т. д.), то той напевно скоро знайде собі добре місце. А вже найскорше там, де буде більше бездушних або малодушних.

Г. Замороба.

Муссоліні про закордонну політику фашизму.

Муссоліні вівголосо в фашистському парламенті велику промову про поступи фашизму за кордоном та про його все більше поширення. Обговорюючи діяльність міністерства закордонних справ, він підкреслив насамперед значіння договору між Італією та Грецією і сказав, що несподіване володіння над Додеканезом треба вважати за один з найбільших успіхів фашизму. Він мусить заявити, що не віддасть нікому жадного острівця, жадної скелі. Однак політика Італії супроти Греції перенята широкою приязню. На запит деяких бесідників про відносини Італії до Югославії Муссоліні відповів, що становить вимоги уваги, спокою й змири кривди. Договору про приязню, заключеного в 1924 р., не відновлено, бо він весь час був мертвою буквою і не поліпшив справи. Тому тепер він не хотів його відновлювати. Однак через це не сталося нічого особливого. Європейська політика, — казав далі Муссоліні, — знаходиться тепер в стані рівноваги. Справа репарацій, не зважаючи на всі чутки, наближається до поладження. Інтереси Італії при репараціях будуть цілковито забезпечені. На загал буде прийнятий той план німецьких репарацій, який він виробив сам сім літ тому. Далі Муссоліні обговорив справу еміграції з Італії і сказав, що уряд не робить перешкоди для еміграції, але дбає, щоб вона відбувалася доцільно. Всі фашисти за кордоном стоять тепер під проводом закордонних дипломатичних представників Італії. Свою промову Муссоліні закінчив такими словами: „Ми можемо нині без самохвальби спокійно сказати: тепер уважають на Італію і уважають її, ми можемо твердити, що фашистський режим змусить ще більше шанувати Італію та її болять“.

Франція й воєнні довги.

Франція відкладає ратифікацію договору про воєнні довги Америці.

Французький уряд на запит американського уряду, чи думає Франція дати зобов'язання щодо ратифікації договору в справі воєнних довгів, відповіла, що Франція не може дати жадного зобов'язання, поки не скінчиться конференція знавців у справі репарацій.

Пов. Золочів: Повітова самоуправа приступила до звільнення всіх польських рілничих товариств в „Повітовий Рілничий Комітет“. Повіт удержує окружного рілничого інструктора. Заложено зародовий хлів і організовано годівлю расових курей. Цього року заложено 5 польських кооперативних молочарень.

Пов. Коничинці: Повітовий виділ спроваджує расові бугаї і віддає безінтересово громадам, посередничить у набуванні расових корів, уряджує ветеринарію і огородинчо-пасічничі курей, субвенціонує місцеві рілничі організації, помагає грошово польським молочарям і „кулакам рольничим“. Повіт видає обіймики до громад у справі штучних валозів, пропагує садівництво і роздає 1300 овочевих щеп та дав почин заложенню кількох громадських садів.

Пов. Броди. Для піднесення рілництва повіт удержує рілничого інструктора, стацію худоби червоної польської раси.

Пов. Теребовля: Повіт має рілн. інструктора, досвідні поля, шкільку овочевих дерев, спроваджує расові бугаї. Повіт помагає 4-ом польським кооперативним молочарям.

Пов. Заліщиці: З огляду на клімат, повіт. самоуправа підтримує управу шляхотних овочів, морель, бросквин, мейлонів, кавунів і т. п. Поставили громадські сади в Добровіллях і Городку. Істнує повітовий комітет підтримування садівництва і городництва. Поставили в вишніці. Повіт удержує рілничого інструктора, останає залозку і субвенціонує „Малопольське Товариство Рольничих“, уряджує рілничі курей, закладає досвідні поля, творить машинні спілки, організує конуляційні стації, веде акцію залозовання неужитків, уряджує рілничі вистави і конкурси.

Пов. Перемишляни. В 1926 р. самоуправа преімнічала 2.200 зол. на піднесення рілництва.

3 життя наших установ.

Земельний Банк у новій фазі розвитку.

Земельний Банк Гіпотечний, перша наша акційна спілка з емісійними правами, напрогати 19 літ свого існування перейшов досить вигідну лінійку розвитку. Заснований в 1910 р. з одним мільоном корон акційного капіталу, він взяв аразу відносно розповсюдженню. Вистає згадати, що за чотири роки нормальної довоєнної діяльності Зем. Банк крім злихавних банківих функцій (акредитування кредитових і продукційних кооперативів та спілок, уділювання кредиту приватним продуцентам то-що) уділив понад 1 мільонів корон гіпотечних позичок нашому селянству на поширення або удішення його власної праці і хліборобської продукції. Це було основне завдання Зем. Банку, яке він сповнював з повним успіхом.

Війна та повсюдне господарська хуртовина з їх інфляціями й девальваціями в спеціально важких умовах вегетації нашої країни, нечуване обділення громадянства та недовстача кредиту, — мусили з природи річи дошкульно відбитися на діяльності Зем. Банку. З п'ять мільонів корон акційного капіталу в 1918 р., в помарновій (поінфляційній) долі великими зусиллями вдалося банківій обороті не цілий 300 тисяч золотих. В таких умовах при одночасній хиткості господарських основ діяльність Зем. Банку мусіла, ануватися. Перевезене підвищення акційного капіталу до одного міль. зол. також не могло створити спроможности вернути на шлях передвоєнної діяльності. Банк мусів обмежитися до короткочинних (векселів) позичок та інших банківих оборотів на коротку мету, щоб здобути потрібні засоби на адміністративні потреби і незначально підвищити податкові вимоги. Зрештою, все ще хитла загальна економічна ситуація в Польщі і недовстача більших грошових засобів не могли створити основи до відбудови всесторонньої діяльності банку.

Аж з кінцем мин. року вдалося управі підвищити акційний капітал до п'ять міль. зол. (власні капітали банку осігнули суму 5.137.368,85 зол.), що в значній мірі дав спроможність банківій поширити обсяг своєї діяльності. Одночасно в досить скромному темпі зростають вкладки як пригоний оборотний капітал. Вистає згадати що напрогати чотирьох літ вклади в банку зросли більше, як в шість разів (в кругло 400 тис. в 1925 р. до кругло півтора мільона зол. в 1928 р.). Невеликі кредити в польських центральних фінансових установах (головно в Банку Польським) банк використовував дуже обережно (ресконт в Банку Польським знісся в кінці 1928 р. всього тільки 168.383 зол.). Ця обережність не лиш. Зем. Банку, але всіх наших центральних фінансових установ, є в умовах польської економічної політики наскрізь оправдана.

З хвилею підвищення акційного капіталу і збільшення вкладів повстає основа для поширення діяльності до передвоєнного обсягу, а навіть поза його рамки. В всі дані споліватись, що управа банку поробить всі заходи для здобуття стабільного кредиту, особливо в Америці, на що

ПОС. ВОЛОДИМИР ЦЕЛЕВИЧ.

Самоврядування.

IV. Діяльність повітової самоуправи в ділянці піднесення рілництва.

В останній статті заповім я, що дам перевагу діяльності повітових самоврядувань над піднесенням рілництва. Нині роблю це на тому місці. У повіті Дрогобич: Повіт. самоуправа уряджує для піднесення рілничої культури кількіскальні рілничі курей, відчити по селах, роздає польським рілничим брошури, уряджує досвідні поля, спроваджує штучні погної і добірні насіння, субвенціонує польське повітове т-во годівлі дробу, що повстає за ініціативою повітового виділу. В найближчому бюджетовому році думає повіт закупити кілька бугаїв сіментацької раси, заложити шкільку овочевих дерев, організувати торговлю налібом.

Пов. Перемишля: Над піднесенням рілництва в повіті працює Окружне Польське Рілниче Товариство при фінансовій допомозі повіту. Воно закладає польські кооперативні крамниці і заложило 5 кооперативних молочарень. Щорічно відбуваються вистави коней і расової худоби.

Пов. Яворів: Щоби піднести рілничу освіту повітова самоуправа закладає рілничі курей як надр. 4. місячний зимовий курс для сільських господарів при заведенні сестер Боромеушек, ветеринарний курс у Яворіві, доповнюючі академічні курей для народних учителів з викладами природи і рілництва.

Пов. Сянік: Повітова самоуправа намагається піднести годівлю худоби. Для цієї цілі удержує окремого інструктора, уряджує рілничі вистави з преміями, курси для господарів, закладає молочарські і м'ясні спілки.

За ту суму: 1) закуплено 400 щеп яблук і заложено 10 зразкових садів при школах, 2) субвенціоновано закупно 9 триків чорної бесарабської раси, 3) субвенціоновано закупно свиней поркшів, з котрих в 1928 р. утворено 6 хлівнів. 4) субвенціоновано закупно расових курей чаш. 3 весною 1928 р. повітова самоуправа заложила 6 моргову шкільку овочевих і морвових дерев і залажувала фазового огородинка. Шкільку шорічно мають поширювати на 1 морг аж до 12 моргів. На цю ціль предіміновано в 1928 р. 12.000 зол. 3 весною 1928 р. заложив виділ 60 досвідних пільзі штучними погноями. На цей рік спроваджує 10 вагонів штучних погноїв. Випрацьовано план меморіації 1000 моргів ґрунту в Глинилах. Від 1. квітня 1928 р. виділ залажував інструктора і разом з „Малопольським Рілничим Т-вом“ уряджував курси з чарівною ліхтарнею.

Пов. Чортків. Повітова самоуправа заложила шкільку лісових дерев і залісила 12 га неужитків, заложила 3 конуляційні стації, 10 ставків чищення насіння, роздала 6 тис. расової домашньої птиці. Повіт дав почин заложенню кількох садів і роздав даром або по зниженій ціні кілька тисяч щеп. Самоуправа удержує рілничого інструктора в уряджує домові рілничі курей. Виділ іду рука в руку з „Малопольським Т-вом Рілничим“.

Пов. Борщів. Закуплено з бугаїв сіментацької раси, залажувано 2-х рілничих інструкторів. При самоуправі істнує рілничий комітет, що працює теж рука в руку з „Мал. Т-вом Рілн.“. При „кулаках рольничих“ фундає повіт стації чищення овців. Виділ підтримує збирання шляхотних овочів.

Пов. Горедея. Повіт удержує рілничого інструктора. Досі видано 10.000 зол. на шкільку овочевих дерев і обсадуку дорог деревом.

Пов. Рогатин: Повіт. самоуправа заложила

як хто умовиться з дотичним майстром чи підприємством.

II. Українська Торговельна Школа у Львові. буд. Корняків ч. 1. Ця школа складається з двох відділів: 1) трьохлітня школа для тих учеників (яких), що скінчили найменше 7 класів всеародної або три класи середньої школи і 2) одимісячний курс для абсолювентів (ток) середніх шкіл. Школа має характер торговельний і кооперативний та є вивінувана у всім науковим, середнім, бібліотеку, машини до писання тощо. В державній і автономній службі прислугують абсолювентам школи право займатися такою становою, як абсолювентам середніх шкіл. У військовій службі мають ці абсолювенти також окремі управління.

Вписове вносить 10 зол. одноразово, а місячна оплата 40 зол. а тим, що пильні я убогі можуть у міру фондів школи дістати знижку або я звільнення від оплати. Нововступачі до трьохрічної школи складають вступний іспит з української, польської і німецької мови та рахунків.

Записи у всіх цих школах відбуваються аж раз по скінченні шкільного року та перед його початком. Кінець і початок шкільного року, як у державних школах.

За всіма інформаціями звертатися до дотичних шкіл. При письмовій запиті треба долучити поштову марку.

Хто хотів би вступити до інших фахових шкіл (неукраїнських) та бажав би засягнути в тій справі необхідних інформацій, може з цим звернутися до відділу фахового шкільництва „Річної Школи“ (Львів, Ринок ч. 10, II. пов.).
Головна Управа.

Кріза в німецькій репараційній делегації.

Уступлення генерального інспектора д-ра Феглера.

Другий головний делегат німецької репараційної делегації, генеральний інспектор д-р Феглер оголосив до німецького уряду своє вступлення з делегації. Своє уступлення він умотиував у листі до уряду.

„Берлінер Тагеблат“ подає, що д-р Феглер уважав уже німецьку пропозицію в Парижі за жадану можливість для німецького господарства, а тепер, коли одержано нові пропозиції вірителів, він заявив, що німецьке господарство не в силі виконати нових вимог вірителів і що тому він не може дати свого підпису під подібною умовою. Правда, провідник німецької делегації, д-р Шахт та інші її члени теж відхиляли ці пропозиції, одначе д-р Феглер уважав, що йому нема чого вже ждати на дальшу дискусію. На це його становили мали вплинути заприязнені з ним круги тяжкої індустрії а рурської області.

Нові залізничні на Гуцульщині?

Покуття (позбав від Коломиї до ромульського кордону) не має залізничі. Ще за Австрій опрацьовано проекти будови залізничних шляхів у цій часті Сх. Галичини, але до здійснення їх не прийшло. Польське міні-ство залізниць дозволило представникові держ. лісів інж. Деряко-ві перевести передвступні студії для аладжання проектів будови залізничних шляхів загальної довжини 129 км. у станіславівським воє-відстві. Це шляхи вузоторові: від Кут до Рудольфових Слозів (80 км.), від Білого Черемоша до Середняви (15 км.), до джерел потоку Кропивне, шлях від Буркута через Срібний Явірник до Устя потоку Цемброня (20 км.). Висвята ливова залізниця або вузоторова від Середняви до Шебені (6 км.), якіці сполука Кут із польським кордоном у напрямі Вижиці, що в вже на ромульським терені. Залізниця ця мала би велике значіння для експлуатації лісів, транспорту о-вотів, товарового та туристичного руху.

Присуд найв. суду в Новаковій справі.

Дня 25. травня запов присуд найвищого суду в справі львівського різника Новака, обвинуваченого за надужиття при доставі мяса для війська. Кару 1-річної в'язниці, на яку засудив Новака суд I. інстанції у Львові, найвищий суд аменшив до 10 місяців.

Чи суди присяглих будуть скасовані?

В дні 1. липня входить у життя в цілій Польщі одностайний кодекс карного поступовання, що уніфікує приписи карного процесу в цілій державі. В зв'язі з цим виникає питання, чи суди присяглих на територіях, що належали до Австрії, будуть удержані після 1. липня. В правничих колах гадають, що нема перешкоди, щоб суди присяглих і далі були в Галичині. На бувших російських і німецьких територіях, де не було судів присяглих, то введення цих судів треба відкласти на якийсь час, бо досі не устійнено законом, які проступки треба підлягати під категорію політ. проступків, які на основі конституції підлягають компетенції прис. судів.

На смерть.

У Мадриді закінчився процес вищих і нижчих офіцерів, обвинувачених у бунті, держ. зрад, намаганні повалити уряд Прімо де Рівери. Прокуратор домагався карі смерті для сімох обв. вищих офіцерів, для інших досмертної в'язниці. Суд засудив 7 вищих офіцерів на розстріляння, 14 офіцерів на досмертну в'язницю, інших 16 учасників бунту на кару в'язниці 20—30 літ.

Кровава сутичка студентів із поліцією.

У місті Мекенку в правничому відділі тамошнього університету застрайкували студенти на знак протесту проти зміни в держ. іспитах. У зв'язі зі страйком прийшло до сутичок між страйкуючими студентами та поліцією. Було застрілених 2 почт. урядовців, які в сутичках не брали участі. Тяжко ранених було 25 студентів. Поліція приказала замкнути всі школи.

Арештування в зв'язі з військовою аферою.

Слідство в зв'язі з викритими львівською жандармерією надужиттями а 26 п. п., а саме звільнювання за гроші від вправ резервістів прибирає характер великої афери. В справу, крім підстаршин, вмішані теж два офіцери: майор Тімків, бушш. адютант команди місії у Львові та кап. Новарецький. Обоє арештували та віддали до розпорядження прокуратора військового суду.

Смертельна бійка.

Дня 26. травня на Знесінні на гостинці до Збоїск поліційно потовані Зайдель і Русін напали на двох уланів, що прохажувались із дітьми. Зайдель ударив дрючком одного улана, а Русін кинувся на другого з револьвером. Улан, ударений дрючком, упав на землю. В цій хвилі з'явився капітан 40 п. п. Ф. С. і візвав напасників до спокою. Коли це не помогло, вистрілив у повітря, а коли я не було безспішше за другим разом убив Зайделя. Русін утік.

Підпалили коршму.

Згоріло 4 людей.

В Погоріліську біля Магерово та там коршми Менші прийшли селяни та зажадали горілки. Коршмар не хотів продати, бо вже зайшов шабас. Годину пізніше, коли вже коршмар з сімєю спав, селяни ці з містми підпалили коршму. Коршмар і його жінка вибігли на двір, але зараз вернули, щоб рятувати двоє дітей. В цій хвилі коршма завалилася і придавила сімю Менші. Поліція шукає підпалачів.

Зі спортивного життя.

Лігові місцевості.

Львів: Погонь — Чорні 2:0 (1:0).

Варшава: Лерія — ФІЛ 2:0 (1:0).

Краків: Висла — Польонія 4:2 (2:1).

Лодзь: ЛКС — Краковія 2:1 (1:1).

Окружні місцевості.

Львів: Погонь І. Б. — Гасмонія 2:0 (1:0).

Станіславів: Лехія — Ревера 2:1 (0:1).

Ряшів: Ресовія — АЗС 3:2 (1:0).

Стрий: Чорні І. Б. — Погонь 5:3 (2:3).

Товариські змагання.

Львів: Україна — Світець 4:2.

Львів: Україна II. — Світець II. 4:6.

Золочів: ЖКС і Аврора — Яніна 2:1.

Д-Р СОФІЯ ПАРФАНОВИЧ.

Потрібна й доцільна школа.

Один день на 3-місячній курсі зразкових сільських господарств у Коршеві.

Через війну та воєнне лихоліття дуже потерпіло наше шкільництво. І загалом наша школа переходить в чужі руки та зобра більше відмежовується від потреб душі й мови народу. Вона стає йому чужою, а то й ворожою. Тимбільше відчуває наш нарід потребу своєї рідної школи, такої школи, яка йому подає освіту, подає відомості теоретичні і знання практичне, користе для щоденного життя. Ідучи на стрічу цій потребі часу, влаштував „Сільський Господар“ курси в Коршеві: один мужеський, що покінчився з кінцем березня та один жіночий, котрий саме тепер відбувається і з котрого я винесла низку гарних вражень, якими я хочу поділитися із нашим загалом.

Травень. Свіжа прекрасна зелень купається в теплих проміннях весняного сонця. Великий, старий сад пишається свіжо-білим цвітом вишень, груш та запашної черемхи; серед смарагдових килимів трав білі, прегарні вірши-нарциси та сонце-золотий молодій і лотач. Шумлять повагом старі смереки і сосни. В цім старім, гарнім саді стоїть старий двір з полуначиними стінами, старими терасами та колонами. Це власність „Сільського Господаря“. На школу відновлено наразі дві гарні великі кімнати, в котрих містяться шкільна селя та поруч з нею спальня. Дві менші кімнати (мешкання учителів та ілаання учениць), кухня та маленька комірка — от і весь двокласний школи. Преміає вражіння робить шкільна селя. Простора, біла. Великими вікнами ллється в неї сонячне світло, а весняний легіт відносить до неї аромат піль та цвітучого саду. На стінах прегарні, сільсько-господарські образи і картини.

ського видавництва. Добірні господарські рослини, незвичайний урожай, заховаючі цифри мають в собі щось радісне, підбадьорююче. Від них віє на нас подих великого чорнозему, краса та багатство українських степів. Нема тут суворих облич державних мужів, ніяких приказів ні фраз, котрі так пригнічують у наших сільських школах. Тільки один малий портрет; з нього а ласкавим усміхом глядить на нас Шевченко. Жовто-блакитні паперові ленти, смеречина — надають школі радісного, святочного вигляду.

Учениці з різних сторін нашої країни, одні зпід Львова, другі з гір, інші з Поділля, а дві аж з Волині. Вони збігаєсь до рідної школи вчитися. І багато з них вчиться з радістю й ентузіазмом. На жаль, їх усього 23 і не такі вони, які ми бажали бачити в тих лавках. Мабуть тільки три в селянським питомім одягу — решта в різнобарвній мішанській ноші. Бідних селянських дічат на курсі мало. Переважають доньки заможніших селян. Причиною такого явища є між іншим і мала свідомість села, а далі роботи в полі та висока оплата — 90 зол. місячно. Наш селянин, та ще й на передплату, не може собі дозволити на такий незвичайний видаток, і то в трьох найтяжчих місяцях. От і тяжка проблема: удержання школи коштує багато грошей. Обі опікуючі установи: Союз Українок та „Сільський Господар“ мусять докладати великі суми, котрі їм та кож не легко здобути. Подібні курси польські уладжує держава або субвенціонує їх. А наш не тільки сам мусять удержатися, але ще й мусять боротися за заказом та з трудом тільки роздобув дозвіл і то не на три місяці, а на двічі по 6 тижнів...

Провід курсу в руках енергійної та обов'язкової п-ї інж. Мандзикової. Йому вона посвячує весь час і всі свої сили. Куховарство веде віршево п-на М. Хирівська. Решту учительських сил поснає Союз Українок та Сільський Господар; частинно рекрутуються вони також з місцевої

інтелігенції. План науки обіймає багато предметів. Може й за багато, як на такий короткий час і на дуже мірну інтелігенцію учениць (природничі річ). На перший план висуваються практичні річ: куховарство, краєцтво, господарство. Я розбалакувалася з ученицями і від башшости довідалася, що їх вислали під тою умовою, що навчатись крою та варення. Тільки кілька дічат заможніших батьків приїхало за загальною освітою та оглядом і вихованням. Інші предмети — це історія, рахунки, роботи ручні, гігієна, огородництво, ходження коло худоби, пасічництво і багато інших господарських відомостей. Тому й змінюються предмети й учителі, що все нове світло вносять в умі дічат. Чи використовують вони ці здобутки та чи стануть жити й газдувати так, як ми їх учили?

А праця наша доволі тяжка. У нас нема таких коротких та популярних підручників, з котрих учениці таких курсів могли би вчитися. Тому треба виложити все, і то дуже приступно, а далі подиктувати коротко та ясно. Вони записують це. Не одна спиноється ще над буквами та надумується над азначінням сів, тому й треба багато писати на таблиці великим, читким письмом. Від того виносимо з лекції руки замарані крейдою, як робітників, що біла хату. На ділі: вчитель-робітник, що вибілоє, виписує ум та душу оних з усіх усядіа збіраних доньок народу.

Від год. 8—10 рано гігієна. Вона їх цікавить. Люблять слухати про недуги, як берегтися їх та які на них ліки. Нераз запитують, нераз дивуються. „Бактерії“ стають улюбленим словом та причиною всього. Мабуть тому, що вони є тим таємним, невидимим злом; тому вони мають в собі щось з чарів та казок. Тішать їх практичні справи: переважки, повивання немовлят, осмотрювання ран і т. п.

Далі діляться на три чети. Одна йде до кухні. Тут варить та пече, а при тому слухає акацію та теорію куховарства, Софійка та Оля-чети

НОВИНКИ

— **Свято весни** влаштує Філія Т-ва „Прогресу“ ім. М. Шахевича у Львові в неділю, дни 2. червня 1929 на площі читальні „Прогресу“ на Личакові при вул. Круярській ч. 15.

— **Дивогляди в Познані.** Управа виставки в Познані вернулася до центрального союзу кельнерів у Варшаві, щоб союз замовив на виставку в різних міст Польщі відповідну кількість кельнерів. Центр. союз у порозумінні з місцевими союзами погодив справу і зі Львова виїхало у Познань 50 кельнерів. Та після кількох днів 30-ох із них уже мусіло вернутись у Львів, зовсім не прийнятих або по прийнятті звільнених із занять. Між звільненими і непринятими переважають українці та жиди. Чужинці на виставці в Познані не повинні, видно, дізнатись, що в Познані можуть бути кельнери і польської національності.

— **І. Зід українського католицького студентства** має відбутися в осені цього року у Львові (коло 1. жовтня). Організаційний комітет для скликання Зіду творять: о. кан. В. Томович, о. ігумен д-р Т. Гаушинський, адв. д-р В. Охримович і сен. В. Дежневич — від старшого громадянства і від студентства: Ісаїя Петро, Яновичівна Ксеня, Струтинська Антонія, Козак Марія і Гладилович Іван. Комітет має право кооптації. Зід відбудеться під протекторатом о. митрополита і всіх українсько-католицьких єпископів у Галичині.

— **Шкільний страйк.** У жидівській гімназії в Барановичах почали страйк учні на знак протесту проти заведеної там викладової польської мови.

— **Добродій злодія.** Не завжди добра слава йде в парі з дійсною чесністю людини; всі клієнти солідного крамля Б. Козінера у Львові будуть розчаровані, коли прочитають, що його арештували як співця злодія, що перепродавали йому крадене добро всякого рода, найдене поліцією в його складах.

— **Ріжні містки.** І в Англії, як в усіх країнах, кількість кандидатів на посади зростає при кожних виборах; цього року буде їх 1724 на 615 місць; буде це найвища досі цифра кандидатів. — **Вікіні повстання** боля у Мексику такий: 4000 убитих, 11.000 ранених, 45 міль. дол. шкоди. — На зїзді союзу рад СРСР один з делегатів поставив внесок, щоб завести обов'язкову річну працю напрокті 365 днів без свят. — Самолет „Форд Уорт“, який літає у Техас, тримається вже 100 годин у повітрі. — З Буенос Айрес повідомляють, що в місті Мендоза відчували підземельне тремтіння, яке накроїло чимало шкоди; 8 осіб підчас паніки ранених. — У Бірмінгем під час виборчої агітації кандидата консервативіста графа Стретфорда кинули йому в голову цеглою; Стретфорд дістав стряску мізку і лежить у шпиталі. — В Америці родиться що хвилини (мільйонів).

хліб. Він їдається чудово. Завтра вони відберуть яслажену похазу, і то при гостях: сенаторці Кисілевській, місцевій пароху та вчителю. Новим та подібним до бактерій словом є тут „вітаміни“. Вони є всюди та достатньою асией благ. Друга чета в городі копає, пересаджує, сіє. Є маленькі інсекти, є грядки з пробками збіж, своїх та чужих. Третя чета розбридає по саді з книжками й зошитами в руках. Вони вчаться. Звичайно бачиться групу; одна здібніша і дівчати товаришки біля неї. Вона читає та пояснює їм виклад.

Дівчата клане нас на обід. З саду приносимо азорний апетит, а їжа, що її заготовили наші учениці, смакує чудово. По малім відпочинку знов тісня. Відпитування попередньої лекції. На загал відповіді задовольні. Практичні справи. Далі: історія України. Оживають князі і гетьмани, промовляє старовина. Цікаво слухають дітвора. Потім шиття. Дівчата порозкладалися вигідно. Одні шитють сухою, інші рисують крої. Питаю в Параски, чи крій тяжкий. Відповідає: „Так, але можна навчитися, а мамуля наказувала, аби ми аїда крій, бо інакше на курс не пустять!“

Вечером їдуть знов до кухні, як в полудне. Їдять вечером у своїй їдальні: довгий стіл, накритий білою цератом та лави здовж. Учителська розскажує, як внаряди держати, як подавати, як держатися при столі. По вечері порядки. Дівчата відходять поспати, а свої їдуть до спальні. Ще хвиля і сплять здоровим сном.

Місяць-новик цікаво заглядає до школи. Його мійкі проміння гойдаються на жовто-блакитних дівчат. З селя долітає спів та гра соніків. Знад сонних тьм лише пісня до рідної, дорогої школи. В душу вступає радість із за спокоєного літа, віра в його доцільність та в наше краще завтра.

нута) 3 особи, рахуючи від 1790 р., коли Америка мала 4 мільйони мешканців.

— **Що є в Чічеріно?** Вушний кількості комісар для закордонних справ Чічеріно живе тепер у Вісбадені, де лікується. Остання вістка німецької преси на підставі безпосередніх інформацій берлінських денників така, що Чічеріно має такі поважні недуги, а не дилітоматичну. Не всім відомо, що він напротязі семи-восьми років працював невпинно по кількості гідній дивно у повнім відокремленні від світа.

— **Розумний закон.** Губернатор штату Мічиген підписав проект закону, що всі умови недужі будуть привнесені піддаватись операції роздочних органів, щоб не множити недужих нащадків.

— **Цікава кара.** У штаті Кентукі в місті Поінтс-аїл суд присяжних судив 6-літнього хлопця Магана за вбивство свого товариша кусянком зазла, підчас суперечки за якусь забавку. Суд признав йому 15 літ карного поправчого дому.

— **Кампанія проти Айнштайна.** Один із найбільших учених сучасності Айнштайн не має шаста в країні, яка є його на-пів рідною, бо дала йому мову, якою пише та думає. Одночасно з проявами пошани та пошести у Німеччині з нагоди його 30-ліття „ювілейними“ дарами та привітаннями, іде завітання боротьба проти нього всіх „правих“, націоналістичних партій, обурених за те, що Айнштайн не є „урапатріотом“. „Літтерівці“, монархісти, антисеміти та клерикали пригадують, що Айнштайн належав до тих нечисленних професорів, які підчас війни мали сміливість не підписати загального воєнногого покинуку німецьких професорів. Найкомічніше в цих цукруваннях проти великого фізика є те, що зазіглив на партійна преса поміщує навіть статті, які мають доказати, що вся теорія Айнштайна це щось у роді інтернаціоналу, атеїзму або жидівської спекуляції. Айнштайн має намір уже від довшого часу покинути Німеччину, але уряд, приїтеї та вчені пробують вплинути на зміну його постанови.

— **Соломоновий присуд.** У чехословацькій містечку Трбав трапилась звичайна подія: якийсь невідомий повисів на придорожній гілці. На цю звістку сила мешканців збіглась доволу сьмогуча, щоб відрізати з нього шнурок. Не на те, щоб його врятувати, а щоб взяти собі „з-мульт“ на щастя. Шнурок від висільника, по загально-поширеному народному повір'ю, приносить щастя. Почалась бійка за шнурок, мов за виграний лос. Найшовся при цьому бурмистр і розсудив пересварення — дав шнурок на ліцтатію. Один місцевий багач заплата за нього 9000 корон, а бурмистр розділив їх між бідаків. Міські ради різних міст могли би почати пропаганду між кандидатами на самогубців, щоб вони не жинали революерів ні отрути, а шнурка; тоді можна би напротязі року зібрати гарний допомогний фонд.

— **Ярослав Сахно з Лагодова** промукався дня 20. V. на д-ра всіх наук лікарських на львівський університеті.

З судової салі.

Сензаційний процес за мільйонів надужиття.

Ще в п'ятницю 10. травня ц. р. почалась разом з процесом батяницьких селян сензаційна розправа перед судом присяжних у Львові за мільйонів надужиття урядовців залізничної дирекції у Львові. На лаві обвинувачених сидять: 1) інж. В. Павлович, 6. начальник відділу доставки різних матеріалів для залізничної дирекції у Львові, та залізничні урядовці: 2) Чеслав Скурда, 3) Антін Конасієвський, 4) Л. Богущ і торговці деревом, які доставляли залізничній дирекції у Львові, а саме: 5) Соломон Лайтер, 6) Гаммер, 7) Е. Шмідер і 8) В. Зімак. співласник тартаку в Камініці Струмівський. Розправа проходить предс. рад. Згурський, а як воянти засідають ради. Двожак і Бендзешевський, як асист. воянти ради. Петер. Обвинувачуваче пром. Лавецький. Обвинувачених боронить д-р Грек, д-р Пасхальський (з Варшави), д-р Перацький, д-р Аккер, д-р Бромберг, д-р Глушків, д-р Гехт і д-р Імзлер.

На розправі сидять аніці міністерства залізниць исп. Вуїлік і інж. Кан. Зі сторони скаргу держави делеговано рад. Вайхю і рад. генеральної прокуратури д-р Яворський. Обвинистий акт обвинувачення, бо на 90-тих сторінках машинового письма нисчислає багато пролив обв. інж. Павловича та його товаришам залізничникам і купцям дерева. Всі ці прогріди зводяться до поповнення алоичну надужиття залізничі, а обвинувачені купці сидять на лаві обвинувачених як співвиновники цього злочину. Акт обвинувачення каже, що обвинувачені урядовці з легко зроумілих причин поворували доставки шмат до чиниення паровозів і купували дерево на потреби залізничної дирекції лише в обвинувачених купців і систематично відхиляли офери інших торговельних фірм, які були на думку прокуратури

залево корисніші для залізничної дирекції у Львові. На доставках тих купців отримав скаргу держави невеличку суму, як каже акт обвинувачення, бо лише 400.000 зол. Тим акту обвинувачення має підкріплювати своїми знаннями аж 100 свідків. Тому розправа протягнеться боля 6 тижнів.

Саме переслухання обв. інж. Павловича тривало цілих три дні. Обв. Павлович замісто обстоює при тому, що ціла його діяльність на залізничній начальниці відділу доставки матеріалів для залізничної дирекції у Львові від року 1923 до 1928 була цілком правильна і згідна з обов'язковими інструкціями та розпорядками і що вона приносила тільки користь для міністерства залізниць. Справді вже підчас розправи виявилось, що на залізничній обов'язували австрійські інструкції і розпорядки, яких обв. Павлович навіть не читав, бо німеської мови не знав — але пав обвинувачений викручувався тоді там, що його трансляції авторизувала преамія львівської дирекції залізниць і міністерство залізниць. Далі обв. Павлович каже, що всі офери обвинувачених купців, а головню Лайтера, були дуже корисні для дирекції залізниць і тому поворували йому доставку різноманітних матеріалів для потреб залізничі навіть понад висоту, означену в офортах.

Переслухання обвинувачених урядовців залізничних як Скурда, Конасієвський і Богущ не признаються до вини цілком і бороняться так само як їх начальники обв. інж. Павлович. Всі три заперечують, щоб між ними і обв. Павловичем було янєнебудь порозуміння і щоб вони зітали на шкоду державного скарбу. Також рішучо заперечують всі чотири обвинувачені, щоб вони брали від когонебудь з обвинувачених купців хабарі.

Переслухання обвинувачених купців також відпекувались тяжких гріхів, які їм закидає акт обвинувачення, визнавали всі як один, що їх офери приймав обв. Павлович тому, що вони тоставляли матеріал якіснее дуже добрий, а до того ще по приступній ціні. Дуже відпекувались від твердження акту обвинувачення, що вони при помочі хабарів звийшли дорогу до обв. Павловича від своїми офортами.

Після зїзання обвинувачених переслухувало вже від вітвірка 22. травня ц. р. свідків. Покіщо їх зїзання не внесли нічого цікавого до розправи, а напакі вже навіть трохи вибили достати обвинувачених.

Зізнання свідків.

Св. Прахтель-Моравський начальник залізничної дирекції у Львові, каже, що в урядованні обв. Павловича і трьох обвинувачених урядовців-залізничників не змітив нічого проти-законного, хоч свою функцію начальника виконує ще від 1925 р. Справді доходили до свідка різні саухи злобних людей, а навіть анонімні письма на інж. Павловича з обвинуваченням, що в його відділі діються надужиття і безпорядки, але це не могло бути ніякою підставою до дисциплінарних доходжень проти обвинуваченого. Свідок признається, що по одержанні анонімних письм почав лийміше слідити за діяльністю інж. Павловича, але в наслідку того нічого злого не відкрив ані не заперітив. Каже, що автори анонімних листів на обв. Павловича підшувалися навіть під мін-ство комунікації, щоб цього обвинуваченого загнати в біду, але це такі їм не вдалося. Зізнає, що інж. Павлович мешкав досить скромно, а подорож його на Ренієру до Німчи пояснив тим, що обв. Павлович їздив даром, як залізничний урядовець.

Інші головні свідки акту обвинувачення, головню інші урядовці залізничної дирекції у Львові не внесли нічого цікавого до розправи, лише відгикали своїми зізнаннями обвинувачених залізничників.

Велику сензацію викликало відчитання картток, закастєіонованих у інж. Павловича, які виказували кілька рахункових позицій на суму 39 тис. зол. З тієї суми обв. Павлович 30.000 зол. зложив як ощадність до Каси Ощадності, а 9.000 обернув на свої потреби. Акт обвинувачення каже, що та маленька квота, це частинна промівія (винагорода) для обв. Павловича від обв. купця Лайтера. Розуміється, обв. обвинувачені заперечують цьому, але справі а загадковою сумою не вияснено навіть по дводинній дискусії. Далі а відчитання листів сестрички обв. Лайтера до нього виявилось, що сестричок полагодила добре справі в обв. Павловича і Скурда, та що боїться денунціяції на обв. Павловича і Скурда.

Переслухано ще кількох свідків, що не внесли до розправи нічого нового і відчитано зізнання тих свідків, які на розправу не явились.

Цей процес викликав у Львові ялєчєне за-інтересування і публіка навіть в горні дні за-повнює саю по береги, щоб почути щось кантного.

Лист до Редакції.

В справі Українського Т-ва Прихильників Освіти у Відні.

На днях відбулися Загальні Збори Тов-ва Прихильників Освіти у Львові, на яких в часі дискусії інтерпелювано між іншим Виділа Товариства в справі контакту і відносин краєвого товариства до аналогічного т-ва у Відні. Справа ця незвичайно важна з таких причин: Українське Товариство Прихильників Освіти у Відні розпоряджало колись (рр. 1921, 22, 23) значними фондами й у великій мірі підпомагало та уможливляло студіювати бідній академічній молоді, якої число було тоді дуже значне, бо доходило до 400—500 душ в самому Відні. Крім того Т-во помагало нашим студентам у Іраці, Леобені і в хорватському Загребі. З часом обставини змінилися: скількість української студіючої молоді за кордоном взагалі, а в Австрії з окрема, змаліла до мінімуму. Тоді ініціатори заснування У. Т-ва П. О. у Відні (на прим. проф. С. Дістрианський, що поклав великі заслуги для того Т-ва у Відні) в порозумінні з громадянством і студентством у краю вирішили зліквідувати У. Т. П. О. у Відні і сконцентрувати цілу допомогову акцію для нашого студентства у краю, себто у Львові, де тепер живе і працює гро української студіючої молоді. З цією метою засновано в 1927 р. Т-во П. О. у Львові, яке по суті мало бути продовженням У. Т-ва П. О. у Відні, тільки перенесеного до краю.

Підкреснувши ще раз треба, що ідея заснування, як пак перенесення У. Т-ва П. О. з Відня до Львова мала дві причини згд. зазначені: 1) централізацію цілої допомогової акції для студентства, 2) осідок у краю, бо тут перебуває переважача більшість української студіючої молоді. Це ясне, думаю, кожному.

За кордоном, а зокрема в Австрії, сьогодні обставини зовсім відмінні від тих, які були безпосередньо по війні. В самім Відні були часи (в 1921—22 рр.), коли студент міг прожити місяць навіть за 2—5 дол., а сьогодні студії за границею — це просто люкс, на який може собі дозволити тільки той, хто має гроші. Хто вибирався сьогодні на студії за кордон, а спеціально до Австрії, числячи виключно на підмогу Т. П. О., цей помилився дуже і мусів би вже в короткім часі понести нежидкі конвенції за такий нерозважний крок.

Теперішній виділ У. Т. П. О. у Відні, що не злився в-одно з Т-вом П. О. у Львові (через що усунився з Т-ва, як ми чули, проф. С. Дістрианський), як це зробили прим. „Цесус“ і „Основа“ в Гданську, що передали свої

довжні скрипти Т-ву Прих. Освіти у Львові, розсилає до колишніх студентів, що студіювали безпосередньо по війні у Австрії і доставали там підмоги, листи з погрозами й апелями повертати ці позики на адресу У. Т-ва П. О. у Відні. У Відні і в інших містах Австрії студію в Т-во П. О. у Львові, і то по більшій частині таких, що кінчать свої студії. І от виділ У. Т-ва П. О. у Відні хоче стягнути ці всі безперечно великі суми, що йдуть в тисячі доларів, і їх у теперішніх наших тяжких умовах сконсумувати в Австрії.

З тих причин було б дуже бажано і вказано, аби виділ Т-ва П. О. у Львові, колишній виділові У. Т-ва П. О. у Відні, а головню проф. Дістрианський, як також ті, що користали з фондів У. Т-ва П. О. у Відні, забрали прилюдно в цій справі голос і висказалися, де слід повертати нині затагнені у віденському Т-ві позики: чи У. Т-ву П. О. у Відні, де вони обслуговували кілька одиниць, чи може до централі всіх студентських допомогових акцій, себто до Т-ва П. О. у Львові. Зазначу, що Т-во П. О. у Львові, доставши до своїх рук усі довжні скрипти віденського Т-ва, певно радо поспішить з матеріальною допомогою тим нашим студентам у Відні, що на неї будуть задуговувати.

Антін Ковалисько.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ:

III. Народний Зїзд Українського Національно-Демократичного Об'єднання в днях 24. і 25. грудня 1928 р. (Звіт зложеної на основі стенографічного протоколу). Політична Бібліотека Українського Нац.-Дем. Об'єднання. Львів 1929. Накладом посла Михайла Струтинського. Стор. 154. 16^е. — Зміст: 1) Вступ. 2) Третій Народний Зїзд (відкриття). 3) Політичне положення українського народу (промова голови партії д-ра Дм. Левинського). 4) Українське Нац. Дем. Об'єднання за час від 19. листопада 1926 до 24. грудня 1928 р. (реферат д-ра Любомира Макарушка). 5) Українське Нац.-Дем. Об'єднання і його національне середовище (реферат ред. Василя Мудрого). Зміст цього реферату: I. Вступ. II. Партія за два роки. III. Національне середовище партії. IV. Націоналісти. V. Українська Християнська Організація. VI. Без виразного обличчя. VII. Українські класові партії. VIII. Інтернаціоналісти. — Розкол у К. П. З. У. і його причини. — Селзроб відбітки К. П. З. У. IX. Галицькі москвофіли. X. КП(б)У. XI. Висновки. 6) Дискусія. 7) Вибір Центрального Комітету і партійного суду. 8) Новий Централь-

ний Комітет. 9) Дальший хід дискусії над рефератами. 10) Резолюції III-го Народного Зїзду в політичних справах. 11) Вибір голови і секретаря. 12) Другий день нарад. 13) Органічна праця на місцях (реферат посла Остапа Луцького). 14) Освіта і шкільництво (реферат сенатора Мих. Галушчинського). 15) Загальна дискусія. 16) Резолюції.

Остан Цок: Замотана справа. Жарт на одну дію. Львів 1929. В-во „Русалка“. Стор. 16. 8^е.

ЖУРНАЛИ:

„Пласт“, часопис пластової молодіж. Ч. 7. Ужгород за квітень 1927.

„Український Купець“, місячник українських купців і промисловців. Орган „Союзу українських купців“. Ч. 3. Коломия, травень 1929 р.

„Вільне Козацтво“ ч. 35. Рік видання II. Прага, травень 1929.

„Зіс“, орган сатири і гумору. Ч. 9. з травня 1929 р. Львів.

„Вікна“, література-мистецтво-критика. Редагує Колегія: В. Бобинський, П. Козакич, С. Шудор. Ч. 5. Львів, травень 1929.

„Przegląd Polityczny“, czasopismo poświęcone zagadnieniom polityki zagranicznej. Warszawa, marzec 1929. Zeszyt 13.

НОТИ:

Духовно-музичні твори Йосифа Кишакевича ч. 14: Церковні пісні на жіночий хор. 1) Царю Небесний. 2) Достойно есть. 3) Под Твою милість. 4) Кресту Твоєму. 5) Претерпівши. 6) Тебе Бога хвалим. 7) Благатна пісня. Львів, 1929. Ціна 2-50 зол.

Жертви

на оселю робітників пера.

ВИКАЗ ч. 18.

На заклик „Т-ва письменників і журналістів ім. Ів. Франка“ зложили на оселю українських робітників пера: 314) Григорій Ковч, Львів — 5 зол., 315) Петро Особа, Людинаківка — 3.15 зол., 316) Михайло Савка, Львів — 5 зол., 317) Волод. Климок, Камінка Лісова — 5 зол., 318) Олександр Ганицький, Львів — 10 зол., 319) о. Даміян Лопатинський, Львів — 3 ам. дол., 320) Олена Бурачинська, Галач (Ромуля) — 5 ам. дол.

Жертви просяться переслати і складати в Земельний Банку, Львів, Словацького 14, або в Адміністрації „Діла“, Львів, Ринок 10, II. пов.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Мський Театр:
Понеділок 27-го, г. 7-30 веч. „Леді Шлі“, оперета.
Вівторок 28-го, г. 7-30 веч. „Остання новість“.

Малий Театр:
Понеділок 27-го, г. 7-30 веч. „Кохання без сотика“.
Вівторок 28-го, г. 7-30 веч. „Кохання без сотика“.

Кіно.

„Аполло“: „Хатина дядька Томи“.
„Кодосеум“: „Пригоди брїг Род ла Рок“ і „Кіжжика Дунаю“.
„Лев“: „Овоки подружжя“ з Мозжуківки.
„Люба“: „Ас-Каро“ (віс серії).
„Марусенька“: „Пат і Патахон пасажири зайшек“.
„Оаза“: „Бранка провалити“ (Янінгс і Копр. Вайду).
„Палац“: „Чорний барон“ і комедія „Добрий інтерес“.
„Пан“: „Бранка провалити“ (Янінгс і Копр. Вайду).
„Пасаж“: „Альона дочка моря“.
„Унеха“: „Любки“ (Вільна Бані).
„Фатаморганя“: „На провесні (Жеромського).
„Химера“: „В спокусивім огні бризів“.

Програма радіо.

Вівторок 28-го.
Льондон (358). 20-45 Військова оркестра.
Париж (174). 16-00 Концерт.
Берлін (475.4). Піфінерський концерт, квартет.
Давентрі (482.3) 19-30 Музика до танців.

Відень (519.9) 19-30 „Богема“ опера і легкий концерт.

Мілан (504.2) 20-30 Староіталійська музика.

Рим (443.5) 21-00 „Ромео та Джульєтта“ опера.

Будапешт (545). 17-40 Циганська оркестра. 19-30 Опера.

Ленінград (1000). 19-00 Опера.

Москва (1442.3). 18-40 Опера.

(1447.3) 16-00 Класичний концерт.

Харків (1680). 17-00 Камерний концерт.

Київ (775). 17-30 Клюбний концерт.

Варшава (1395.1). 17-35 Концерт.

Познань (339.8). Оркестра. 22-40 Канаріана музика.

Кошиці (265.5). 20-15 Концерт.

Середа 29-го.

Льондон (358). 20-45 Секстет.

Париж (1744). 16-45 Концерт.

Берлін (475.4). 21-15 Вечір творів Гайдена.

Будапешт (545). 22-00 Військова оркестра.

Мілан (504.2) 17-00 Квінтет, легка музика.

Рим (443.5) 21-00 Концерт Марії Лабі та квартет.

Москва (1442.3). 16-00 Польська та чеська музика.

Київ (775). 20-00 Радіоконцерт.

Варшава (1395.1). 23-00 Канаріана музика.

Познань (339.8). 20-15 Оркестра варш. Філармонії. 23-30 Музика до танців.

Братислава (277.8). 16-30 Сонати Дебюссі та Франка.

Присилайте передплату!

Олександр Стеслович

проф. держ. гімн. в Мельцу помер по коротких термінах, заостро-тений Св. Тайлами дня 22. травня пр. в 49. р. життя. Похорон відбувся в Мельцу в п'ятницю дня 24. ц. м.

Жінка з дітьми.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

В понеділок дня 27. ц. м. о год. 6-30 в домі Кооперат. „Труд“ у Львові, Ринок ч. 39, II. відбудеться для членів коопер. Українського Народного Мистецтва і „Труд“, доклад Ст. Чижовича на тему: „Кустарно-промислова Кооперация на Великій Україні“. Просимо членів о численну участь. — Управа Кооперативів Українське Народне Мистецтво. 2096 1—1

ДРІВНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЯМНА, пансіон Струтинської поручає соняшні поклі і першорядний харч. Зголошення Львів, Мурарська 48 II. п. Струтинська. 2067 2—3

НА ПРОДАЖ передвоєнна малоужиткова дуже практична комбінована косарка марки „Аліра“ зі всіма додатками за 70 ам. доларів. Зголошення приймат в. Енгелі Стернкова, Пустини Іасо. 2063 4—5

ГОДИНИК ВАШІ буде найкраще направлений у найближчий годинникарський робітник Івана Зельтенрайха, Львів, па. Марійська ч. 5. — З провінції просимо репарати присилати поштою — Старомодні ланські годинники переробимо на ручні. 3 6 166-7

КУПЛЮ більшу кількість подорожних, найкраще ерекціонального Ласкаві зголошення слати до Адміністрації Діла під „Чорнозем“ 2013 4-5

БРИЛІАНТИ, також інші біжутерії купую по високій ціні Довбошів-Гозажевські, Львів (Готель Жоржа) Академічна 2. 1366 30—7

ПЕНСІОНАТ, п. Коржинської в Косові, біля заведення д-ра Тарнавського — прекрасне положення — оазисний сад — соняшні поклі — першорядний харч — шми умірковані. 2098 1-3

ДО ВИНАЙМУ одна кімната в куті нею без обставини (ефективна) зі соняшним верандою) на ціле літо від дня 1-го червня у Старому Самбір. Іва Волошак, Старий Самбір. 2062 2—3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціаліст недух легіма. серія і залука

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Пересвітлення Рентгеном. 20—27

30Л. 6-50 ГОДИНИК АЛСІЕ 30Л. 6-50

швейцарський з гарантією тільки у

Б. ГРИНБЕРГА ЛЬВІВ, Сакстунка 4.

Зголошення на літнійсько

з цілоденним удержанням

в Гребеніві на поміркованих умовах приймає Емілія Стернюк, Гребенів х.

Сколького. 2064 2—3